

หลักฐานจากเอกสารโบราณสมัยศรีอยุธยา
และสมัยรัตนโกสินทร์

ประมวลภาพถ่ายเอกสารสำคัญที่แสดงว่า ชมพูทวีปอยู่ในดินแดนสุวรรณภูมิ

หลักฐานใน "สังคดียวงศ์" ที่แสดงว่า ชมพูทวีปอยู่ในสุวรรณภูมิ

[\[เหตุแห่งความสงสัย\]](#) [\[พุทธโบราณสถาน\]](#) [\[ภูมิศาสตร์\]](#) [\[พุทธสถาปัตยกรรม\]](#) [\[วิถีชีวิตในสมัย
พุทธกาล\]](#) [\[ภาษาสมัยพุทธกาล\]](#)

[<<<\[หน้าบ้าน\]](#) [\[ขนบธรรมเนียมประเพณี\]](#)

[\[วัฒนธรรม\]](#) [\[ตำนาน/พงศาวดาร\]](#) [\[ข้อสังเกตเพิ่มเติม\]](#) [<<<\[หน้าแรกภาษาไทย\]](#)

❖ หลักฐานเอกสาร # ๑ พระโมคคัลลบุตรเถระส่งพระภิกษุไปเผยแผ่พระพุทธศาสนาในต่างแดน หน้า ๕๖-๖๑ ได้ส่งพระมัชฌิมาคคิกเถระ ไปยังเมือง "กัสมีร์" ใน "คันธารราชรัฐ" (คันธารราชรัฐ) ซึ่งเป็นจุดหนึ่งที่ชาวอินเดียเรียกกันว่า เป็น Kashmir จึงระบุว่า คันธาระ อยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของอินเดีย แต่ไม่ดูบริบทว่า กัสมีร์ เป็นเมืองที่อยู่ใกล้ทะเล และข้างล่างเป็นนาคพิภพ

<p>๕๖</p> <p>ได้ เสด็จ ภิกษุณฺ ภารุ กตฺวา เคา เคา ภิกษุ คตฺถ คตฺถ เปเตตฺติ เถโรปปี มชฺฌมคฺคิกเถโร กัสมีรคฺน- ชารวฺชเช เปเตตฺติ คฺว เอตํ รวฺชชํ คนคฺวา เอตถ ตํถนํ ปคฺคิฐชา- เปหิตฺติ</p> <p>เคน วุคฺคํ มหาวํเต เถโร โมคคตฺตํปฺคฺโต ได้ ชินตํถนํชโคโก นิฐุชาเปตฺวาน สงฺกตฺติ เปกฺขมาโน อนาคคํ ตํถนตฺตํ ปคฺคิฐชานํ ปจฺจนฺเตตุ อเปกฺขชฺย เปเตตฺติ กคฺคิกเถ มาเต เคา เคา เถโร คหิ คหิ เถโร กัสมีรคฺนชารุ มชฺฌมคฺคิกมเปตฺย ปคฺคิฐชาเปหิ คตฺถเวถ</p>	<p>ตั้งคดียวงค์</p> <p>ปัจจุบันชนบทเท่านั้น ๑</p> <p>พระผู้เป็นเจ้า จึงได้จัดการ นั้นให้ เป็นภารแก่ภิกษุทั้งหลาย แล้วส่ง ภิกษุทั้งหลายเหล่านั้น ให้ไปในชน บทนั้น ๆ ได้ตั้งพระมัชฌิมาคคิกเถระ ไปเมืองกัสมีร์ในคันธารราชรัฐว่า ท่านจงไปยังรัฐนั้น จงประดิษฐาน พระศาสดาไว้ในเมืองนั้น</p> <p>เหตุนี้ พระโหราณาจารย์เจ้า จึงกล่าวเป็น คาถา ประพันธ์ไว้ใน คัมภีร์พระมหาวงค์ว่า "พระเถระ โมคคตฺตํปฺคฺโต ผู้ทำความรุ่งเรืองใน ตํถนํของ ตม เตจฺ พระชินตฺตํหิ เจ้า เมื่อได้ทำตั้งคดียวงค์แล้ว จึงพิจารณา อนาคต พระผู้เป็นเจ้ามากำหนด เห็นว่า พระศาสดาจักประดิษฐาน อยู่ได้ในชนบททั้งหลาย ๑ ครั้นถึง เดือนกัตติกมาศ พระผู้เป็นเจ้าจึง ได้ตั้งพระเถระเจ้าทั้งหลายนั้น ไปใน ชนบทนั้น ๆ ส่งให้พระมัชฌิมาคคิกเถระ</p>
---	---

หลักฐานเอกสาร # ๒ โดยบัญชาพระ โมคลีตีสบุตรเถระ พระมหินทเถระได้เดินทางไปฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในศรีลังกา และได้รับบอกพระเจ้า
 เควัมปิยทัสสีว่า พระพุทธศาสนารุ่งเรืองในชมพูทวีป

ทศเดศี...
 ราช...
 อากคาคิ...
 มยา...
 อิทานิ...
 รุปา...
 ดันตตี...
 ดันติ...
 กาดาวปช...
 วตุวา...
 เคน...
 ดันติ...
 ชมพูที่เป...
 มหากา...
 ชมพูที่เป...
 เทววิชา...

ให้พระ ราช...
 หลาย ๆ
 พระราชา...
 ถามว่า...
 แล้วเมื่อไร...
 พระเถระ...
 พร้อมกัน...
 พระราชา...
 ในชมพูทวีป...
 เหมือนกับ...
 มีอยู่หรือ...
 ขยถวาย...
 นี้ ก่าตั้ง...
 แดฟุ้ง...
 เหตุนี้...
 จึงกล่าว...
 "สมณะ...
 ทวีปเป็น...
 ฤษี...
 ดาวพัตร...
 มหายตี...

❖ ลัทธิฐานเอกสาร # ๔ พระพุทธ โยมอาจารย์กับพระพุทธบิด ไปแปลพระไตรปิฎก จากภาษาสิงหลแล้วนำพระธาตุมาประดิษฐานไว้ในชมพูทวีป

๒ เรื่องพระพุทธทศกับพระพุทธโฆษาเถรไปแปลศัพท์ภาษา ที่เกา
ตั้งกา แล้วนำพระธาตุมาประดิษฐานไว้ในชมพูทวีป

คโค อปรภาเค พุทธทศดาจริโย
จ พุทธโฆธาจริโย จ อุกโก มหา
เถรา ชมพูทีเป ปากฐา อเหตุ

เคตุ พุทธทศดาจริโย ตั้งกาที่บี
คนตุวา ชินาตุงการิ ทนุชชาตญจ
โพธิวิตถญจ ตโย คนเจ พนริตวา
ปุนาคมิ ชมพูทีเป จ ปน โส
อาคนตุวา อภิขมมาจการิ ตอุตคริ
จ วินยวินิจญยิ มชรรตถวิตถาตีนิ
จ พุทธวิตถอุชถถิ อกาตี

พุทธโฆธาจริโย ปน ดีหพภาตโค
พุทธธาตนิ ปริวคตุนตถาย ทบี
คจจญโค ส่มุทุมชฎเณ พุทธทศ-

ใน อปรภาเค เบื้อง หน้า แต่ นั้น มี
พระมหาเถร ๒ องค์คือ พระพุทธ
ทศดาจารย์ ๑ พระพุทธโฆษา
จารย์ ๑ ได้มชื้อเตียงชื้อภาษา
ในชมพูทวีปแต่

ในพระเถร ๒ องค์นั้น พระพุทธ
ทศดาจารย์ได้ไปตั้งกาทวีป ได้รับ
กรของพระคัมภีร์ ๓ คัมภีร์ คือชินา
ตั้งการ ๑ ทนุชชาตุนิทาน ๑ โพธิ
วงค์ ๑ แต่วิกักตัมมา เมื่อท่านมา
ในชมพูทวีปนั้น ได้ทำคัมภีร์คือ
อภิขรรมาจการ ๑ กับอุตครวินย
วินิจญยิ ๑ มชรรตถวิตถาตีนิ ๑ อรรถ
กถาพุทธวงค์ ๑

พระพุทธโฆษาจารย์ เมื่อไปเกาะ
ตั้งกา เพื่อแปล คำพระพุทธธาตนา
จากตั้งหพภาษา ได้พบกันกับพระ

หลักฐานเอกสาร # ๕ ที่ประดิษฐานพระเยซูแก้วทั้ง ๔ คือ ไตรทศปุระ (ดาวดิ่ง) นาคพิภพ คันธารวิสัย และเกาะลังกา (ไม่มีระบุว่ามีพระเยซูแก้วอยู่ในเมืองจีน)

บริเฉท ๔

๒๑๕

เด นมดู่ดำมี ตพพทา จตุรา-
ดีคีตหตุตหมมขนุช นมามีที นโม
เถรานูเถรานู ปาเท เม ตีรดำ ตทา

เอโก ทาโฌ คีตตปุเร
เอโก นาคปุเร อหุ

เอโก คนธรววิสัย
เอโก ลีหพัทปก

อิมะ จตุตุ จานตุ
ตตุต ทาตมา ปติฏฐิตา

ปฐิตา นรเทเวหี
อหิ วนทามิ ชาติโย

อูทฐิ ทกขินทาตมญจ
ดาวดีเต ปติฏฐิต

อโร ทกขินทาตมญจ

นมตการทงดำมตั้งนทุกเมื่อแด
ข้าพเจ้า ขอนมตการ พระธรรม
ขันธ ๘ หมั้น ๔ พัน ความนอบ
น้อมของข้าพเจ้า ด้วยดีรเกล้า ฯ
จงมี เทบเท่า ของ พระเถรานูเถร
ทงหลายทุกเมื่อ เทอญ

พระทามชาติองค์ ๑ อยู่ในเมือง
ไตรทศปุระ องค์ ๑ อยู่ในเมือง
นาคปุระ
องค์ ๑ อยู่เมืองคันธรววิสัย องค์
๑ อยู่ในเกาะลังกา ฯ

พระ ทามชาติเหล่านี้ของสมเด็จพระ
ศาสดาเจ้า ได้ประดิษฐานอยู่
ในสถานทั้ง ๔ แห่ง ฯ

แต่เป็นที่เวทดาตมมนุษย์ทงหลาย
ได้ไหวบูชาแล้ว ข้าพเจ้าขอถวาย
อภิวันทพระชาติเจ้าทงหลาย ฯ

พระ ทาม ชาติ เบื้อง ขวา ข้าง บน
ประดิษฐานอยู่ในดาวดิ่ง ฯ

พระ ทาม ชาติ เบื้อง ขวา ข้าง ต่ำ

หลักฐานเอกสาร # ๖ หลักฐานยืนยันว่า คำว่า " บัญญะ " หมายถึงทำเรือ เช่น ทำบุญของปาตาลีบุตร ซึ่งทำให้พวกอินเดียและฝรั่งก็กักเอาว่า เมือง Patna ของอินเดีย คือ ปาตาลีบุตร

สุดท้าย สัมพุทธมรณเฑาะว์นาถนิจ-
ตมกัตุ นววิกา ปน สัพเพ มรณ-
ภยตชชิตา โศเหตุ รังพตณันตติ
คทา ชายปติกา มหาเถร โชนุต-
ตริตุ
คัชฌณเฑว เถโร เตถ การณ
ณควา สุปณนราชวตชโร นวเค
ปตาเปตวา ปกุกามิ กตมกตพินนต
นางวาชิ ปนนิมเถรตุต อธิธิยา
คัชฌณเฑว ตงกาปฏฐนีสุมปคคา
คทา กิร มหาเสนรณ โย ปคโต
กิตติสิริเมโซ นาม ยราชาทพ
พตดำภิเสโก โหติ
สัมปคตทิวเสเยว ส่ายณหัตมเย
ชายปติกา เทवादเย วตตุ
ปติเก เต พุราหมณเวตชเว

ใหญ่หลวง ได้ทำให้เรือ...
กลางทะเล ๗ วัน
ฝ่ายผู้ชนชาวเรือทั้งหลายพากัน
ตกใจกลัวความตาย
ครั้งนี้ พระชคคิยกุมารทั้ง ๒
ดำน้ำกรวยกาย ก็ระดักถึงพระมหา
เถรเจ้า...
พระเถรเจ้าก็ทราบเหตุในขณะนั้น
เอง จึงทรงเทศเป็นพระยาครุมา
ได้ผู้เฒ่าก็พากันหนีไป แดงก็กลับ
ไป...
ฝ่ายว่าเรือ ก็ได้ ถึงท่า บัญญะใน
ตั้งท่าทอปีในขณะนั้นเอง ด้วยอำนาจ
พระเถรเจ้า...
ครั้งนี้ พระราชาทรงพระนามว่า
กิตติสิริเมฆ พระราชบุตรของพระ
มหาเสนราช อภิเศกได้ ๘ ปี
ในวันที่พระชคคิยกุมารทั้ง ๒ ได้ถึงนั้น
เป็นเพตาเย็น ได้ดำน้ำก็อยู่ในเทवादัย
มีพราหมณ์ปุโรหิตของ พระราชา

โยธามเน ชิวมานกพุทธโฆวีย รุจิรา
เจว ปภัสสร

ตั้งหพรราชา ปน คอเนกตฤการ-
ตมูมานเหที สกุกจจํ ปุเชตี

คตลล จ ปุคตคนตคปนคตปวี
ตั้งหปฏิมํ ปรมุปราย ปุเชตี

คโต ปรี ปน ตมูมาตมูพุทธตลล
ปรีนิพพานโต อฏจารตณนํ วตลล-
ตคานํ อจจเยน อฏจารตอชิก
นตคตกรราเช

คทา ชมุพุทเบ ปุพุททกชิน-
ทิตนคตราเยว ตยามเทเต เอโก
โรจราชา นาม ตุโขทยปุเร รชช
กาเรตี

โคคคาเม กิร เอโก ปรีโธ รุปวา

เกดียงเกตาเป็นคั่น แต่วกตั้งตั้งรุ่ง
เรื่องประภัสสรงามราวกระว่าองค์ตม
เด็จพระพุทธเจ้ายังทรงพระชนม์อยู่
ฝ่ายพระยาตั้งหพรราชาเจ้า กับบุชา
พระพุทธรูปนั้น โดยความเคารพ
ด้วยสักการเครื่องนับถือเป็นอเนก
ประการ

ต่อมาบุตรแตงนิตดาของพระราชา
ตั้งหพรราชาเจ้านั้น ก็ได้บูชาพระตั้งห
ปฏิมาดับ ๆ กันมา

เบื้องหน้าคั่นนี้โดยกาลที่ตมเด็จพระ
พระตั้งมมาตมูพุทธเจ้าแต่ตั้งเข้าพระ
ปรีนิพพานแล้ว ได้ ๑๘๐๐ ปี ศักราช
๖๑๘ ปี

ครั้นในชมพูทวีป มีสมเด็จพระ
ราชาเจ้าพระองค์หนึ่งทรงพระนาม
สมเด็จพระยาโรจราชาเสวยราชอยู่
ในกรุงสุโขทัยปุร ในสยามประเทศ
ณระหว่างทิศด้านบูรพาแต่ทักษิณ
ได้ยินเล่ามาว่า มีบุรุษผู้หนึ่งมี